

boť nebylo ani ohlášeno ani jeho provedení podáno ve 14denní neprodlužitelné lhůtě na příslušném místě, to jest u kárné rady, jak zákon přikazuje. Že ohlášení a provedení odvolání přes to, že bylo podáno u nejvyššího soudu, nelze považovati za včasné učiněné, vychází i z druhého odstavce § 48 kár. statutu. Majíť se podle něho teprve po dojití provedení odvolání nebo po marném uplynutí lhůty k jeho podání stanovené předložiti spisy nejvyššímu soudu k rozhodnutí, které z povinnosti úřední vztahovati se má také k tomu, zda bylo odvolání v pravý čas ohlášeno. Bylo proto rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 188 dis.

Odvolání z nálezu kárné rady bylo opověděno včas, bylo-li podáno v poslední den 14denní lhůty § 48 kár. stat.

Doručení kárného nálezu kanceláři (kancelářské úřednici) obviněného advokáta stalo se s právní účinností pro obviněného (§ 44 odst. 2 kár. stat.).

I když nejvyšší soud jako kárný soud odvolací rozhoduje o odvolání bez ústního líčení, je povinen rozhodnouti podle spisů (§ 50 odst. 1 kár. stat.) a podrobiti nálezu přezkumu po stránce skutkové i právní, třebaže odvolání nebylo provedeno.

(Rozh. ze dne 23. února 1934, Ds II 8/33.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie nevyhověl v neveřejném zasedání odvolání obviněného z nálezu kárné rady moravské advokátní komory v Brně ze dne 31. května 1933, jímž byl odvolatel uznán vinným přechodem zlehčení cti a vážnosti stavu.

D ů v o d y:

Obviněný opověděl z nálezu kárné rady odvolání z výroku o vině, trestu a útrat a prohlásil, že si provedení odvolání vyhrazuje. Opověď odvolání byla podána v poslední den 14denní zákonné lhůty a proto ještě včas (§ 48 kár. statutu). V odvolání podotýká obviněný, že mu následkem jeho nepřítomnosti byl nálezu doručen »do vlastních rukou« 29. května 1933. Poukaz na toto datum je zjevně nesprávný; bylť kárný nálezu vydán 31. května 1933 a doručení jeho se stalo 16. června 1933. Zpáteční lístek nevykazuje sice podpis obviněného samého a nestalo se proto doručení k vlastním rukám obviněného. Než lístek ten je opatřen razítkem advokátní kanceláře obviněného a podpisem »D-ová«, zřejmě to kancelářské úřednice obviněného. Stejně je tomu i v příčině předchozích doručení, k nimž došlo v této kárné věci a ohledně nichž neučinil obviněný žádných výtek ani připomínek. To opravňuje ku před-

pokladu, že doručení kárného nálezu se stalo k rukám zřízeného plnomocníka (1. odst. § 44 kár. statutu) a tudíž s právní účinností pro obviněného (2. odst. § 44 cit. statutu). Ostatně opověď odvolání, jak již uvedeno, stala se včas.

Provedení odvolání nebylo však podáno. Chce-li obviněný oním »podotknutím« snad naznačiti, že mu bylo znemožněno podati provedení odvolání ve 14denní zákonné a neprodlužitelné lhůtě (§ 48 kár. statutu), stačí poukázati k tomu, že obviněný nijakým způsobem neosvědčil ani, že byl po celou téměř 14denní lhůtu nepřítomen, ani, že mu ve zbývajících částech lhůty nebylo lze odvolání provést. Ostatně neprovedení odvolání nemůže býti obviněnému na újmu. Neboť, i když podle 1. odstavce § 50 kár. statutu o odvolání, které podá obviněný z nálezu, jímž byl odsouzen jen k peněžitě pokutě, rozhodne nejvyšší soud bez ústního přelíčení, takže obviněnému není dána možnost, aby provedl odvolání ústně, přece je nejvyšší soud se zřetelem na ustanovení 2. odst. § 48 kár. statutu, — podle něhož jest odvolání, i když jeho doličení ve 14denní neprodlužitelné lhůtě nedojde, předložiti nejvyššímu soudu k rozhodnutí, — povinen rozhodnouti ve věci podle spisů (1. odst. § 50 kár. statutu) a podrobiti proto nález přezkumu i po stránce skutkové i právní. Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací podjal se úkolu toho, neshledal však důvodu, by se odchýlil od skutkových zjištění nálezu, a neshledal ani, že právní posouzení věci kárnou radou neodpovídá zákonu.

Čís. 189 dis.

V kárném řízení nelze rozhodnouti ani o tom, zda je důvod ke kárnému stíhání advokáta, pokud se pro týž čin koná vyšetřování trestní.

(Rozh. ze dne 23. února 1934, Ds II 17/33.)

Nejvyšší soud jako soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie vyhověl stížností Josefa F-a a Františka V-a do usnesení kárné rady moravské advokátní komory v Brně ze dne 30. září 1932, že není důvodu ke kárnému stíhání Dr. J. L-a, zrušil napadené usnesení a věc vrátil kárné radě, by, doplníc zjištění, znovu rozhodla o tom, zda je důvod ke kárnému stíhání onoho advokáta.

O d ů v o d n ě n í:

Podle § 16 kár. statutu, má-li kárná rada za to, že kárný čin advokátovi za vinu dávaný je trestný podle všeobecného trestního zákona, má učiniti trestní oznámení u příslušného trestního soudu. Pokud je u trestního soudu zahájeno vyšetřování, nesmí pro týž čin býti proti advokátu zavedeno kárné řízení. Z toho plyne, že nelze v kárném řízení rozhodnout ani o tom, zda je důvod ke kárnému stíhání advokáta, pokud se pro týž čin koná vyšetřování trestní. Vždyť důvodem uvedeného